

Avrupa Sosyal Forumu

Atina'da 4-7 Mayıs 2006 tarihlerinde dördüncü Avrupa Sosyal Forumu (ASF) yapıldı. ASF'de toplam 30.000 katılımcıdan ile en kalabalık yurtdışı delegasyonu Türkiye Sosyal Forumuydu (TSF) oluşturdu. 18 otobüs ve uçak, tren ve feribotla yaklaşık bin kişinin katıldığı ASF'de 200'den fazla seminer, atölye, buluşma gerçekleştirildi.

TMMOB olarak katıldığımız ASF sürecinde gerek seminer, atölye çalışmalarında gerekse de Cumartesi İRAN'A

DOKUNMA yürüyüşünde

yer alındı. TMMOB'un ilk seminerine "Meşruluğa, dayanışmaya ve gıda bağımsızlığına dayanan yeni bir Avrupa için" konusunda olup TMMOB adına Elektrik Mühendisleri Odası'ndan Hüseyin Yeşil katıldı. İkinci seminere Makine Mühendisleri Odası'ndan Emin Korkmaz katılarak "Büyüme yada büyümeme, hangi kalkınma için hangi üretim? Yerel mücadelelerden küresel alternatiflere" konusunda sunum yaptı. Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı Gökhan Günaydın ise "GDO-üreticiler-tüketiciler, GDO'suz bölgeler, biyoçeşitlilik, biyo güvenlik üzerine Cartagena Protokolü" üzerine TMMOB görüşlerini aktardı. Son seminer ise bizim için çok önemli bir konuda oldu. Elektrik Mühendisleri Odası'ndan Cengiz Göltaş TMMOB adına katıldığı "Dünya genelinde Nükleer felaketler: etkileri ve unutulmuş insanlar. Başka Bir Enerji Mümkün" konulu seminerde Nükleer Santrallerin küresel ölçekte bir sorun olduğunu işaret etti. Türkiye'de yapılmak istenen Nükleer Santral'ın dışında Bulgaristan ve özellikle Ermenistan'daki Nükleer Santralin çok büyük risk taşıdığını belirtti. Ayrıca seminere Franseco Ferrante, Maurizo Gubbioti, Mario Agostinelli, Ciro Pesacane, Nicolla Cipolia, Michalis Probanas, Derya Koçoğlu ve Tony Stauntham katıldılar.

ASF Cumartesi yapılan Atina merkezinde olaylı yürüyüşten sonra Pazar günü Sonuç toplantısıyla bitti.

4. AVRUPA SOSYAL FORUMU SOSYAL HAREKETLER TOPLANTISI SONUÇ BİLDİRGESİ

Bizler, Avrupa çapındaki toplumsal hareketlerden gelen kadınlar ve erkekler, yıllarca süren ortak deneyimin, savaşa, neoliberalizme, emperyalizmin her biçimine, sömürgecilğe, ırkçılığa, ayrımcılık ve sömürüye, ekolojik bir felaketin tüm risklerine karşı mücadelenin ardından Atina'da buluştuk.

Bu yıl çok önemliydi; çünkü Avrupa Anayasası Anlaşması, AB Limanlar Direktifi ve Fransa'daki CPE yasası gibi neoliberal projeleri engellemek konusunda pek çok kampanya ve toplumsal mücadele başarıyla sonuçlandı. Neoliberalizme muhalif hareketler büyüyor ve yalnızca ulus ötesi şirketlerin, G8'lerin, DTÖ, IMF ve Dünya Bankası'nın gücüyle değil, aynı zamanda devletlerin ve Avrupa Birliği'nin neoliberal politikalarıyla çarpışıyor.

Latin Amerika'da neoliberal saldırıları sarsan önemli siyasi gelişmeler gerçekleşti ve bunların bir kısmında halk hareketleri özelleştirme sürecini tersine çevirmeyi başardı.

Mevcut durum, hem fırsatlarla hem de önemli tehlikelerle dolu. Savaşa ve Irak işgaline karşı muhalefet ve direniş, İngiltere ve ABD stratejisinin iflas ettiğini ortaya çıkardı. Dünya, İran'da yeni bir savaşın kabusu ile karşı karşıya geliyor. AB'nin Filistin Ulusal Yönetimi'nin fonlarını kesmeye ilişkin keyfi karar kabul edilemez; bu varolan durumu daha da ağırlaştıran bir karardır. Kürt halkı üzerindeki baskı hala sona ermedi. Kuzey ve Güney'deki muhafazakar güçler baskı altındaki insanları bölmeyi hedefleyen bir "medeniyetler çatışmasını" körükliyor; bu da en nihayetinde göçmenlerin ve azınlıkların haklarına ve onuruna karşı kabul edilmesi mümkün olmayan bir şiddet, barbarlık ve daha çok

saldırı doğuruyor.

AB'nin dünyanın en zengin bölgelerinden biri olmasına karşın, onlarca milyon insan ya kitlesel işsizlik ya da iş gücünün geçicileştirilmesi sebebiyle yoksulluk içinde yaşıyor. AB'nin Avrupa içinde ve dışında rekabeti durmadan genişletme zeminindeki politikaları; istihdam, emekçiler ve refah devleti, kamu hizmetleri, eğitim, sağlık sistemi, vs. karşısında bir darbe oluşturuyor. AB yalnızca geçicileştirmeyi genel hale getirmeyi değil, işçi ücretlerini ve istihdam kazanımlarını da azaltmayı planlıyor. Bu neoliberal Avrupa'yı ve Anayasa Anlaşması'nı yeniden balşatma yönündeki herhangi bir çabayı reddediyoruz; başka bir Avrupa için, feminist, ekolojist, açık bir Avrupa için, barışın, toplumsal adaletin, sürdürülebilir yaşamın, gıda egemenliğinin ve dayanışmanın, azınlık haklarına saygının Avrupa'sı, halkların kendi kaderlerini tayin ettiği bir Avrupa için mücadele ediyoruz.

Doğu ve Batı Avrupa'da muhaliflerin sorgulanmasını ve taciz edilmesini, küreselleşme karşıtlarının ve diğer ilerici hareketlerin kriminalize edilmesini kınıyoruz.

Doğu ve Batı'daki hareketler arasında daha iyi bir koordinasyon yönünde bir adım daha atarak, barış, daha çok iş ve sosyal güvenlik için mücadele kararlılığıyla Atina'daki Avrupa Sosyal Forumu'ndan ayrılıyoruz. ASF ağlarında geliştirdiğimiz ortak platformlardaki meselelere ilişkin, Avrupa çapındaki kampanyaları ve hareketleri yükselteceğiz.

Gelecek dönem için etkin bir strateji tanımlamak ve hareketlerimizi güçlendirip genişletmek adına çalışmalarımızı koordine etmemiz gerekmektedir.

ASF süreci çerçevesinde gelecek aylar boyunca atacağımız yeni ortak adımlara ilişkin hep birlikte karar vermek için, Avrupa'daki bütün hareketlere büyük bir tartışma başlatma çağrısı yapıyoruz. Şimdiden gündemimizde bazı önemli etkinlikler var:

* Irak ve Afganistan'dan askerlerin hemen çekilmesi için, İran'a yönelik yeni bir savaş tehdidine, Filistin'in işgaline, Avrupa'daki askeri üslerle karşı, nükleer silahsızlanma için eylem yapacağız ve 23 – 30 Eylül 2006 tarihleri arasında bir haftalık eylem çağrısı yapıyoruz.

* 7 Ekim 2006'da, Avrupa'da tüm göçmenlerin koşulsuz olarak yasallaştırılması ve tüm göçmenlere eşit haklar verilmesi; dışlanmanın sona ermesi, sınırdışı edilmelerin sonlanması, Avrupa'da tüm mülteci kamplarının kapatılması için Avrupa ve Afrika çapında uluslararası eylem günü çağrısı yapıyoruz.

* Kamu hizmetlerinin dağıtılması ve taşeronlaştırılmasına karşı ve sosyal haklar için gelecek aylar içinde yürüyeceğiz.

Ocak 2007'de, ASF Nairobi'de buluşacak. Afrikalı sosyal hareketlerin büyümesi dünya için çok önemli. Dünya Sosyal Forumu'nun inşası, Avrupa sömürsü ve neo-kolonyalizme karşı mücadele için bir fırsat olacaktır.

2007 Temmuz'unda, Avrupa Sendikalar Konseyi'nin bir toplantısı olacak ve bu yıl Temmuz ayında St. Petersburg'da yapılacak olan G8 zirvesinden sonraki G8 toplantısı da yine Temmuz 2007'de, Almanya Rostock'da yapılacak. Bizler bu olayları mücadelelerimizin ortaklaştırılması için bir fırsat olarak değerlendireceğiz.

